

РЕШЕНИЕ

№ 4717

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 06.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2543** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Д. И. от [населено място], против заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта на заповедта, отнасяща се имот с идентификатор 68134.1931.419, в [улица], [населено място].

Жалбоподателят в съдено заседание се явява и навежда аргументи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, в частта ѝ относно нанасянето на границите на имота спрямо съседен имот с идентификатор № 68134.1931.394, доколкото същата е отразена в несъответствие с предходни планове и при несъобразяване с документите за собственост.

Ответникът в съдено заседание се представлява, представя доказателства и навежда аргументи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – Б. Г. К., представляван като непълнолетен в процеса от баща си – Г. К., Д. Г. Х., В. К. Д., Д. К. Д., се явяват, изразяват становище за основателност на жалбата.

А. С. П. не се явява, но се представлява. Взема становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни – БЕ-2 ЕООД; С. К. Ш.; М. С. И.; Н. Д. Н.; П. П. Н.; В. С. К.; Г. К. Г. – К.; Столична община – чрез район В., не се явяват и/или представляват в

последното по делото заседание, не изразяват становище, въпреки предоставената им от съда възможност.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт – Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), са одобрени кадастралната карта и регистрите за част от район В.. Жалбоподателят оспорва точността и правилността на нанасянето в кадастралната карта в частта на заповедта, отнасяща се имот с идентификатор 68134.1931.419, в [улица], [населено място].

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК и чл. 49, ал. 1 от ЗКИР форма и съдържание.

На второ място, при издаване на процесната заповед са спазени процесуално и материално правните норми на ЗКИР и АПК.

Производството по създаване на кадастралната карта и регистри е започнало надлежно със Заповед № РД-16-5/05.03.2008 г. на Директора на АГКК /ДВ, бр. 32/25.03.2008г./.

На заинтересованите лица, чиито имоти попадат в обхвата на разработката по установения в ЗКИР ред е съобщено за започването на производството, а тяхно е задължението на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР да означат на свои разноски с регламентираны трайни знаци границите на имотите в съответствие с актовете, установяващи правото им на собственост. В ДВ, бр. 88/06.11.2009 г. е публикувано съобщение за приетата вече карта и регистри и е даден срок на заинтересованите лица за възражения.

По хода на административното производство и за законосъобразното му протичане страните не спорят. Жалбоподателят навежда доводи за множество нарушения от страна на общинските власти по изработването и приемането на регулационните планове и изместване на регулационните граници между собственият му имот – 419 и съседния – 394, образуване от по-рано разделен поземлен имот.

По отношение на графичната част към заповедта, а именно – одобрената кадастрална карта нарушения на правните норми не се откриват.

По делото е изслушано заключение на вещо лице от извършена съдебно техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и съответстващо на други, представени по преписката и делото доказателства. Освен това е неоспорено от страните. От заключението на вещото лице е видно, че границите на имот с идентификатор № 68134.1931.419, в [улица], [населено място] не са означени на място с трайни знаци, но имотът е ограден от всички страни с масивна ограда. Освен това отразяването в процесната кадастрална карта съответства на действащия кадастрален план /видно от т. 6 на заключението/, а освен това съответства изцяло и на материализираните на място граници, което е било в изпълнение на условията и

приоритетите по чл. 14 от Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Към момента на приемане на оспорената заповед приоритетите на чл. 14 от посочената Наредба са били подредени по посочения начин. Към момента на постановяване на настоящото решение тези приоритети са променени, но заповедта отново отговаря на променения текст на чл. 14 от Наредбата /изм. с ДВ, бр. 82 от 2011 г./.

Следователно при изготвянето на новата кадастрална карта за процесните имоти техническите лица са спазили изискванията на посочения вече чл. 14 от Наредба № и са отчели посочените приоритети на място като са се съобразили с липсата на трайни знаци, а с наличието на съществуващи на място материализирани граници. Административния орган при изготвянето на новите кадастрални карти е бил длъжен и се е съобразил с посочената в Наредбата поредност.

Спорът между собствениците за точното местоположение на границите и местонахождение на оградите не може да бъде решен в настоящото производство и може да бъде разгледан от гражданския съд по реда на чл. 109а от Закона за собствеността при желание на някоя от страните.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на оспорения акт и съответно – за неоснователност на подадената жалба. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК и поради направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, съдът намира, че такива следва да бъдат присъдени в минималния размер - 150 /сто и петдесет/ лева, доколкото ответника е имал процесуален представител, който е взел участие в хода на съдебното производство.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. И. от [населено място], против заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта, отнасяща се имот с идентификатор 68134.1931.419, в [улица], [населено място].

ОСЪЖДА К. Д. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 /сто и петдесет/ лева за направените от нея разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: